

1020 5 25/11

פראגע -- בויגן?.

- 1 ; פאמיליע און נאמען אלפערין
 - 2 ליטערארישער פסעוודאנים. " "
 - 3 געבוירן אין יאר 1898 קרייז פינסק.
 - 4 עולה געווען קיין ישראל אין יאר 48
 - 5 אדרעס אין ישראל תלמוד מנוחה אלפערין.
 - 6 מיטארבעט אין טאג צייטונגען און זשורנאלן ס. צ. ביאליסטאקער-
 - 7 לעבן. אין זאלבע - אכט זשורנאל. פאליטיע.
- 8 בראשור א. נ. בענטש אונדז זיידעניו (צום הונדערט יעריקן
 יובילעאום - מענדעלע מוכר ספורים).
- 9 אנגענומען אלס מיטגליד אין פאריין אין יאר 1950 ,
- 10 קורצע אויטא ביאגראפיע : אין לייג ביי - אויטאביאגראפיע.

W₂ 906

געבוירן אין פינסק. ביי ארימע עלטערן; אין אחסידיש -

משפחה.

דער טאטע משה בער- אזון פון טוראווער רב. דער מחבר, פון
דברי אדם, אטאלאנטירטער קינסטלער און אגרויסער למדן - אמלמד און
אייד אנארימאן ..

די מאמע ? - אלטע - צפורה, אבלאנדע שיינהייט, מיט אלע זונען,
פון אידישער מאמע...

מיין עלטסטער ברודער - זיידל- בן ציון, איז געווען לערער
און מנהל אין דער קאפלאן - שול - ווארשע.
דער צווייטער ברודער - יצחק מאיר - שוהט אין פינסק.

פון די ערשטע קינדער - יארן האב איך געלערנט אין אלטן, יידישן חדר.
דערנאך פריוואט געלערנט העברעאיש און רוסיש. שפעטער אין דער רוסישער
גימנאזיע.

פון ניינטן יעריקן עלטער, האבן די ערציאונגס - לערער אנגעהויבן
פארלייענען מייע קליינע אבער געפילפולע שריפטלעכע טעמעס - פארן
קלאס שילער.

4 - יאר פאר דער ערשטער וועלט מלחמה, בין איך אנגעקומען
אלס שילערין צו די יידישע אוונט - קורסן, אונטער דער אנפירונג,
פון די לערער פאר - פאלק: יעקוב און זשעני קאנטאר, פארשטייער, פון דער
יידישער אינטעליגענץ אין פינסק, צופארשפרייטן פאר דער וואקסנדיקער
יונגד די יידישע שפראך און קולטור, דארט בין איך אויפגעגאנגען ..
מיט ליבע און פארערונג האבן זיי אויף מיר געקוקט און - געווארט.

זיי האבן דאס די ערשטע צוזאמען מיטן ליטעראטור לערערישער הסכמה
געשיקט מייע שאפונגען אין ווילנער זשורנאל, אגאנצע סעריע שאפונגען.
ערשטע וועלט - מלחמה. 1914. אונדזער שטאט שטייט הארט ביי די שלאכטן.
די באפעלקערונג ווערט לאגזאם ארויסגעשיקט, צו די אקופירטע געביטן,
פון פוילן. אונדזער משפחה פאלט אריין לויט דער פלטים - רייע, אין
דער שטאט לאמזע.

(באמערקונג; איאר פאר דער מלחמה שיקט מיר די פארוואלטונג, פון
די אוונט - קורסן אויף זייערע קאסטן קיין קיעו, זיך לערנען. דארט ווער
איך עקזאמינירט און מען באשטעטיקט מיין קאנדידאטור אנקומאן אויפן
הומאניטארן פאקולטעט - ליטעראטור.

איך פאר צוריק אהיים. דערווייל ציען מיר מייע לערער אריין צו
הערן די לעקציעס, וואס די אינטעליגענץ פארשפרייט פאר די ארבעטער -
קרייזן אין די געהיימע, טונקעלע ארבעטער געטלעך. ביז וואס ווען -
ברעכט אויס די מלחמה)

מיר זיינען פלטים צוזאמען מיט אלע טויזנטער צובראכענע

משפחות. מיר וואנדערן איבער פערלדער וועלדער; ארבעטן צוזעצטעהייד
העלפן ש' דעם דייטש בויען בריקן, שאטייען, אויף אהונגער - לויין.
בקצור - סאיז פריילעך!

אלע ווערן אין שטוב קא קראנק. די עפידעמיע, טיפוס, וואס בושעוועט
ביי די פלטים, צוברעכט אונדז נאכאמאל.
איך בין נאך די איינציקע, וואס גיי ארום, שלעפ דעם יאך די גאנצע
וואך אויף די פערלדער כדי אויף שבת בריינגען אלעבל ברויט.
מיין פארווונדעטע פוס רייסט מין ענדליך ארויס פון דער קאסערזשנער
פערלד ארבעט, און נאכן שפיטאל ארדנט מען מיר איין אין אשטאטישען
גרויסן פוטער - געשעפט. דארט בלייב איך שוין סטאביל ארבעטן מיט אפענטיע,
וואס דערפון האבן זיך שוין ש' באשפייזט אונדזער גאנצע הויזגעזינד.
ביז אין 2 יאר ארום האט דער טאטע באקומען די לעקציעס אין אין
דער לאמזשער חלמוד תורה, ווו ער האט שוין סטאביל געארבעט גאנצע 18 יאר.
פאר דער צייט האט זיך אנגעהויבן אויסקריסטאליזירן די דערוואכנדיקע
שטאטישע יוגנד, דורך די אלע פאליטישע מיליטערישע אינוואזיעס, וואס עס
האט געבראכט די היסטארישע איבערקערענעשן, אויף אלע געזעלשאפטלעכע
געביטן...

פאר דער צייט האב איך זיך אויסגעוויגט אין די פארשיידענע
פארטייאישע ריכטונגען צוזאמען מיט מיינע יוגענד - חברטעס און חברים.
און אין ווארשע באזוכט דעם יידישן פאלקס - אוניווערסיטעט.
פון יענער עפאכע, פון די 16, ביז די ווייטע 20 - ציקער יארן
האב איך געשריבן און - פארשריבן...
די טאלענטירטע שרייבער, פון דער יוגנד - גרופע, וועלכע האבן,
ווי איך געהערט צו פארשיידענע פאליטישע פארטייען, האבן זיך אויפגעהויבן;
זיך אויסגעשיילט און מיר האבן זיך פארייניקט אין איין שרייבער - גרופע,
אין דער שפיץ מיט מיט דעם פאעט און קריטיקער שמואל זאראמב.
פון לייב מארגענטוי האב איך דערהאלטן די איינלאדונג צו דער
פאליעסער אויסגאבע: זאלבע אכט. דערנאך, פון דער פינסקער פרעסע.
פון לאמזשער שטימע א.א.וו. אין די 30 - קער יארן - אין ביאליסטאקער
לעבן. א. נ.

אין לעצטן חורבן? - זיך ארומגעוואלגערט אין רוסלאנד -
און אוזבעקסטאן.

(באמערקונג: אין יאר 1932 - קאר איך זיך אום צוזאמען מיט
מיינע עלטערן אהיים - קיין פינסק; דארט ארבעט איך צוזאמען מיט איינעם,
פון די בארימטע ליטעראטור לערער מיינע משה ^{חיים} ~~ברוך~~ רעזניק, וואס האט
אין שטאטישער קולטור - אפטיילונג, אגיסירט, פאר שיקן מיר לערנען,
ארבעטן מיר צוזאמען אין דער פינסקער, אלגעמיינער פרעסע - ער אויפן

פּעדאגאגיש - וויסנשאפטליכן געביט , איך - בעלעטריסטיק!)

איך ארבעט סטאביל און לעב זיך אפילו אויך מאטעריעל אויס, אדאנק מיין ליטערישער טעטיקייט.

אין יאר 38, באזוכט אונדז דער שרייבער זאראמב. און האט פון מיר נחת. אגב די בשותפותדיקע פרייד: מען באשטימט און מען פארנעמט זיך מיט דער איניציאטיוו, צו פארעפנטליכן דעם ערשטן בוך, פון לייב מארגענטוי. ער נעמט מיט אייניקע, פון מיינע שאפונגען, פון דער טאג צייטונג: ביאליסטאקער לעבן; אויך דעם עסיי - די מוזיק .

אין זעלבן יאר פאר איך ארום איבער די יידיש - פאליעסער פראווינצן; מיט דער הסכמה, פון פינסקער ייד. לליטע. פאריין - און גיב רעפעראטן, וועגן יידישע קלאסיקער.

(די הכנסה, גייט אגב אויך אגרויסן טייל אויך אויף מיין בוך - עסייען, נאוועלן און דערציילונגען - צום איבערגעגעבענעם צו/ם דרוק.) אבאזונדער הכנסה, האט מיר אריינגעבראכט די בראשור, איבער מענדעלע מוכר ספורים, וואס כ/האב אנגעשריבן, צו זיין הונדערט יעריקן יובילעום, אדאנק דער רעדאקציע, פון פינסקער לעבן, וואס האט געשיינקט צו דעם צוועק פאפיר, און די דרוקעריי, פון וואלאוועלסקי - דעם דרוק. וואס האט זיך ביי די מענדעלע פיייערונגען פארשפרייט אין די טויזנטער עקזעמפליארן איבער גאנץ פאליעסע.

1939. דער אנגויב פונ/ם חורבן. די היטלער מאכט שפרייט זיך אויס איבער אייראפע און זייט חורבן און פ מארד.

(באמערקונג . אקאפיע, פון מיין בוך - זאמלונג איז איבער געגעבן געווארן צו יעקב פאט זל" נאך אסך פריער. ער האט דאן געגעבן אגלענצנדע צענזיע, איבער מיינע שאפונגען, - אין פאלקס צייטונג, אין יאר 1932.) אונדזער ישוב ווערט מערדערלעך באמבארדירט, פון דער מארשירנדיק-דייטשישער ארמיי. די שטאט שוידערט מיט צוגראבענע גריבער און מקלטים, אין שרעק, טרערן און פיינאון קרבנות.

ענדליך - די אויפגעלויכטענע פרייד, פון רעטונג : די רויטע ארמיי האט אונדז באפרייט!...

דאס אלץ געהער אבער שוין צו דער געשיכטלעכער עפאכע. צו פון מיין ענין נאר פארביי גייענדיק. איך באווייז נאר זיך צו באטייליקן מיט אקבלת פנים, פאר דער רויטער ארמיי, אין איינעם, פון דער דריי - שפראכיקער ערשטלינג - צייטונג, וואס די ניי געקומענע סאוועטן האבן פארעפנטלעכט: די פראוודא , - יידיש, רוסיש, ווייס - רוסיש.

אין אקנאפן יאר ארום פאר איך קיין רוסלאנד זיך זעען מיט

מיין פאטערס משפחה, נעם מיט מיין בת יחדה שולמית, די 15 - יעריקע שילערין, פון דער ביאליסטאקער יידישער רעאל - גימנאזיע, וואס איז געשיקט געווארן פון די פינסקער צישא" - גלויבערמאן שול, ווי די בעסטע קינד,

- צו לערנען אויף אפרייער סטיפענדיע.

די דייטשן הויבן אן זייער פינסטערע קאשמארן;
באפעלקערונג, פון גאנץ רוסלאנד. די וועגן זיינען
מיר בלייבן שטעקן אינמיטן וועג.

- און עס הויבט זיך אן די מיין גרויסע וואנדער טראגעדיע, מיטן

שטראם פון מיליאנען אינטערנאציאנאלע פלטים.

1946. מיר קערן זיך צוריק מיט אלע רעפארטאזשן קיין פוילן.
ווי קיילעכדיקע יתומים. נידער - שלעזיען. ריכבאך. איך ארבעט אין יידישן
קאמיטעט. דורך דער קבוצישער באוועגונג, ווער איך געשיקט אויפן יידישן
סעמינאר דרום - קיין לאדזש. ווו די יידישע ארץ - ישראל פעדאגאגן גרייטן
אונדז צו ארץ ישראל עליה.

זאלצבורג. לאגער ביאליק. 7 - און 48טן יאר. איך ארבעט אין דער
ולטור אפטיילונג. גלייכצייטיק פארענדיק איך די פאך - שול, פון ארט,
ביים דזשיינט, פאר דער שארית הפלטה.
דארט שרייב איך. און גרייט צו שטאף פארן פארן אלמאנאך, וואס דארף
דערשיינען. דר" וויינבערג דער רעדאקטאר פון אלמא. פארט אפ ווייטער.
מיטן ערשטן לעגאלן טראנספארט ווער איך געשיקט קיין נאר וואס תחית
- המדנה.

זייענדיק אין בית - עולים - רעננה, האט די איינציקע יידישע
צייטונג אויפגענומען מיין ערשטן ארטיקל א. נ. שונדז אנקעגן, - די ערשטע
לאנדס - באגעגנעשן. רעדאקטאר: - אברהם בליי.

שפעטער - ביי דנאל לייבל.

שפעטער - ביי צאנינען אין דעם אילוסטירטן וואכן - זשורנאל
עפאפייע, פון דער שארית הפלטה, די דערציילונג: די נייע כותל מערובי,
און אין לעצטע - נייעס, יידישע צייטונג, אין ביידע, יידיש / העברעאישע
ביכער לאמזשע, פינסק, סטולין, דומרוביצי, און חסידיזם - אויסגאבע.
א.נ.

אפארטיקער בוך וועגן אומקום, איז שוין פארפארטיקט מיט 10 יאר
צוריק. זיך בעווענדעט צו/ם יידישן ליט. פאר. וועגן מיטהילף; און
בוך מ. 2 - אנאלזייטיקער פארטיק צו/ם דרוק, צו וועמען זיך ווענדן?
חאטש י.ל. פרץ פארלאג לעבט און פארעפנטלעכט, וועמען זיי ווילן!!..
יד ושם פארלאג איז דא, צו וועמען זיך ווענדן, וועגן
מיינע שאפונגען?? אז זיי זאלן יע האבן אנאפקלאנג!!! 66 66 - - -

אגב אורח: ארגאניזירט און געארבעט אין דער ביבליאטעק, פון
~~פון עלטערן~~ לאנד - צענטראלן עלטערן - קלוב 7 - יאר, אלס ביבליאטעקאריין
און רעפערענטן איבער יידישער און ניט יידישער ליטעראטור -

אין קרית מוצקין.

און זעץ פאר אין די ישובים, פון הדר שרון.